

Személyesen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/2835-2/2015
Érkezett:	2015 OKT 22.
Peridény:	3
Melléklet:	H

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV.2835-1/2015.

A

által képviselt

– a továbbiakban: társaság vagy felperes vagy indítványozó
– képviseletében eljárva a fent hivatkozott ügyszámú alkotmányjogi panasszal kapcsolatosan Dr. Bitskey Botond főtitkár úr tájékoztató levelére hivatkozással az alábbi

indítvány kiegészítést

terjesztem elő:

A benyújtott alkotmányjogi panaszt az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-ra alapítja.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.33.104/2014/9. számú ítélete és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv. III.35.129/2015/2. számú végzése az Alaptörvény alábbi alapjogi és egyéb rendelkezését sérti:

Alaptörvény "SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG" címszó alatti XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint *"Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."*

Az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti B) cikkének (1) bekezdése szerint *„Magyarország független, demokratikus jogállam”*. Az R) cikk (2) bekezdése szerint *„Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”*

Az Alaptörvény "ÁLLAM" címszó alatti 28. cikke szerint *"A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."*

Az Alaptörvény "SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG" címszó alatti XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."*

Az Alaptörvény "ÁLLAM" címszó alatti 25. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint "A

bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről."

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme az alábbiakban jelenik meg:

A) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása és a 19.K.33.104/2014/9. számú ítélete sérti az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme mindenekelőtt abban jelentkezik, hogy a közigazgatási bíróság az eljárása és az ítélete meghozatala során minden érdemi jogi indoklás nélkül teljes egészében figyelmen kívül hagyta azokat az adóhatósági anyagi és eljárásjogi szabálysértéseket, amelyeket az indítványozó a keresetlevelében részletesen megjelölt.

Ezen túlmenően pedig a közigazgatási bíróság azzal sértette meg a tisztességes eljárás alkotmányos követelményét, hogy az indítványozót olyan indokok alapján marasztalta el, amelyek az irányadó szabályok alapján nem értékelhetők az indítványozó terhére.

Az indítványozó keresetlevelében részletesen előadta azokat a szabályokat, amelyeket a közigazgatási bíróságnak figyelembe kellett volna vennie az ítélete meghozatala során.

A közigazgatási bíróság egyáltalán nem vette figyelembe az adóhatóság anyagi jogi és eljárásjogi szabálysértését.

Az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági eljárásokra garantálja a tisztességes eljáráshoz való jogot, amely rendelkezés szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

Az adóhatóság határozata és a közigazgatási bíróság ítélete az alábbi törvényi és irányelvi rendelkezésekbe egyértelműen beleütközik.

Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 97.§ (4) bekezdése, valamint a 97.§ (6) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

- Az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani. [Art. 97. § (4) bekezdése];
- Az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni. A nem bizonyított tény, körülmény – a becslési eljárás kivételével – az adózó terhére nem értékelhető [Art. 97. § (6) bekezdése].

Az adóhatóság és a közigazgatási bíróság nem vette figyelembe a 7003/2002 (PK 21) PM irányelv II. rész 4. pontjában írt rendelkezéseket, amelyek az alábbiak:

„A számlában feltüntetett, áthárított adó levonhatóságát nem befolyásolhatják az olyan körülmények, amelyek a számla kibocsátójának róhatók fel, és a vevő azokra ráhatással sem bír (pl.: az eladó adóbevallásának nem vagy késedelmes teljesítése, telephely-engedély beszerzésének elmulasztása stb.).

A vevőtől az adott ügyletben csak a szokásos gondosság várható el (pl.: az eladó adóalanyiségének, adószámának, jövedéki engedélyének ellenőrzése).

Amennyiben a vevő ezeknek a követelményeknek eleget tett – egyéb jogszabályi feltételeknek is megfelelően – nem vitatható el tőle az adólevonási jogosultság.”

A közigazgatási bíróság figyelmen kívül hagyta a kötelező jogszabályokat, a jogszabályok szövegét nem azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, amellyel megsértette az Alaptörvény „SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXIV. cikk (1) bekezdését, az „ÁLLAM” címszó alatti 28. cikkét, továbbá az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti B) cikk (1) bekezdését, valamint R) cikk (2) bekezdését.

Az Alaptörvény előbbieken hivatkozott rendelkezései a tisztességes eljáráshoz való alapjog megvalósulásának garanciális elemei, ezért amikor ezen Alaptörvényi rendelkezések nem érvényesültek a közigazgatási bírósági eljárásban, akkor az indítványozó tisztességes eljáráshoz való alapjoga sérült.

Az Alaptörvény „ÁLLAM” címszó alatti 25. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint *“A bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről.”*

A közigazgatási bíróságnak a közigazgatási határozat törvényességéről való döntés meghozatala során törvényes ítéletet kell hoznia. Jelen ügyben a közigazgatási bíróság ítélete viszont törvényesnek még távolról sem tekinthető.

A közigazgatási bíróság az Alaptörvényben foglalt fenti kötelezettségeinek nem tett eleget, hiszen teljes egészében figyelmen kívül hagyta azokat az adóhatósági törvénysértéseket, amelyeket az indítványozó a keresetlevelében megjelölt.

A fentiekben és az eredeti alkotmányjogi panaszomban megjelöltem tükrében minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy mind az adóhatóság, mind a közigazgatási bíróság eljárása és határozata alapjaiban sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

B) A Kúria Kfv. III.35.129/2015/2. számú végzése egyértelműen megsértette az indítványozó Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Kúria önkényesen és tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelme csupán a közigazgatási hatóság jogszerűtlen eljárása és törvénysértő határozata ellen irányult.

A Kúria alaptörvény-ellenesen utasította el az indítványozónak a közigazgatási bíróság ítéletének felülvizsgálatára irányuló kérelmét azon az alapon, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg a közigazgatási bíróság eljárásának és ítéletének jogszabálysértő voltát.

Az indítványozó ugyanis a jogerős bírósági ítélet elleni felülvizsgálati kérelmében egyértelműen megjelölte azokat a jogszabályokat és európai uniós jogforrásokat (ez utóbbiak is jogszabály erejével bírnak), amelyekbe a jogerős bírósági ítélet ütközik.

Tekintettel arra, hogy a közigazgatási bíróság törvénysértően utasította el az indítványozó keresetét, az adóhatósági határozat jogszabálysértő eljárását és

határozatát nem orvosolta, ezért közigazgatási bíróság ítélete jogszabálysértő.

A Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) XX. fejezete a közigazgatási perek szabályait tartalmazza.

A Pp. 324.§ (1) bekezdésére tekintettel a Pp. 270.§-ban meghatározott felülvizsgálati eljárásra vonatkozó rendelkezéseket a közigazgatási perekkel kapcsolatosan meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

A Pp. 270.§ (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni.

Az Alaptörvény „ALAPVETÉS” címszó alatti B) cikkének (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az R) cikk (2) bekezdése szerint az *Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*

A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban született 42/2002 (XI.9.) határozatban az Alkotmánybíróság úgy foglalt állást, hogy sérelmet szenved a jogbiztonság, ha a felülvizsgálati eljárás megindítására a jogszabálysértés nem elégséges ok.

Az indítványozó részletesen kifejtette, hogy az adóhatóság határozatát és a jogerős bírósági ítéletet miért tartja jogszabálysértőnek, ezért a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértések elegendő okot szolgáltatottak arra, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet érdemben bírálja el.

A Kúria jelen ügyben sérelmezett döntése sérti a jogbiztonság, mint jogállami kritérium megvalósulását, mert teljesen figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati eljárásra irányadó kötelező jogszabályokat.

A 15/2002. (III.29.) AB határozat II. rész 3. pontja szerint: „Nincs olyan elkerülhetetlen szükségesség, amely a tisztességes tárgyaláshoz való jogot korlátozhatná.”

Az Alaptörvény “SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG” címszó alatti XXVIII. cikk (7) bekezdése garantálja a jogorvoslathoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság több határozatában kifejtette, hogy ez a rendelkezés csupán a rendes jogorvoslati eljárásra vonatkozó jogot garantálja és nem a rendkívüli jogorvoslathoz való jogot [42/2002. (XI. 9.) számú AB határozat].

A közigazgatási eljárás fellebbezési rendszerének sajátosságai miatt különösen fontos, hogy a Kúria körültekintően járjon el, és ne utasítsa el a felülvizsgálati eljárás lefolytatását egy olyan felülvizsgálati kérelemmel szemben, amely minden törvényi feltételnek megfelel és így felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatására alkalmas.

Mindezekre tekintettel a Kúria felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzése sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való alapjogát.

Az Alaptörvény “ÁLLAM” címszó alatti 28. cikke szerint “A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvényvel

összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

A Kúria tévesen értelmezte a felülvizsgálati eljárás szabályait és a felülvizsgálati kérelemben előadottakat, a törvény szövegét nem a törvény céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezte, továbbá nem a józan észnek és a közjónak megfelelő döntést hozott.

Az indítványozó felülvizsgálati kérelmének jogszabálysértő elutasítása olyan súlyosan sérti az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való alapjogot, hogy emiatt az Alkotmánybíróságnak a Kúria végzését meg kell semmisítenie.

Az indítványozó továbbra is kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt adóhatósági határozatot, közigazgatási bírósági ítéletet, valamint a Kúria végzést megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2015. október 19.

